

Hon låner Áges báua⁵⁾ for á sjyda fául me lyst;
 |: men pillijn⁶⁾, hajn rammer sjøn Áge i bryst. :|

Sjøn Áge, hajn storrtter⁷⁾, hajn storrtter tungt te jor;
 |: men rosan, hon knælar så kjesam⁸⁾ ver hans fod. :|

Á rosan, hon sorjar, hon sorjar tiden hen.
 |: »Tegje⁹⁾ maj de ona, já gjore daj, mijn venn!¹⁰⁾ :|

Sjøn Áge, hajn våunar¹⁰⁾, hajn våunar frisk á glá,
 |: á roser á blomster, di dajnsa nu i rá¹¹⁾. :|

[Tekst og Melodi efter *Hans Chr. Mortensen*,
 død i Svaneke 20. 1. 1904.]

¹⁾ vokser. ²⁾ fin. ³⁾ af Sted. ⁴⁾ de taber deres Blade. ⁵⁾ Bue. ⁶⁾ Pilen.
⁷⁾ styrter, falder. ⁸⁾ bedrøvet. ⁹⁾ tilgiv. ¹⁰⁾ vaagner. ¹¹⁾ i Rad.

Nr. 31. Já va lidijn horra.

Já kom ud i lyngijn²⁾,
 á fárn løvv dorra vaj,
 løvv dorra vaj, løvv dorra vaj —
 — for já va lidijn horra.

Já løvv ætte kraitorn³⁾,
 men hijnde⁴⁾ ijkkje domm⁵⁾,
 nai ijkkje domm, nai ijkkje domm —
 — for já va lidijn horra.

Já så soln⁶⁾ á sjunka⁷⁾,
 men fárn va bára væk —
 va bára væk, va bára væk,
 — for já va lidijn horra.

Já løvv jemm te gárijn,
 men fárn, di va'kje⁸⁾ dær,
 di va'kje dær, di va'kje dær —
 — for já va lidijn horra.

Já fijkj pryl á bonijn,
 men moer gå maj mád,
 hon gå maj mád, hon gå maj mád —
 — for já va lidijn horra.

Já e lidijn horra,
 men God⁹⁾ bevárar maj,
 bevárar maj, bevárar maj —
 — for já e lidijn horra.

[Tekst og Melodi efter *Hans Chr. Mortensen*,
 død i Svaneke 20. 1. 1904.]

¹⁾ Dreng. ²⁾ Lyngen (Højlyngen). ³⁾ Kreaturerne. ⁴⁾ naaede. ⁵⁾ dem.
⁶⁾ Solen. ⁷⁾ synke. ⁸⁾ var ikke. ⁹⁾ Gud.